

til at mene, at Grænsen for det Kvantum, der maa holdes tilbage, bør ligge noget over $\frac{1}{2}$ kg pr. virkeligt Familiemedlem, medens paa den anden Side Foss, der støttedes af Andersen, Birck, Fru Jensen og Nielsen, mente, at den anførte Regel burde kombineres med en Bestemmelse, hvorved Tilbageholdelsesretten tillige bliver afhængig af Antal Faar, da man ellers kunde befrygte, at den meste Uld vilde blive tilbageholdt af Producenterne.

Med Hensyn til Nævnets Myndighed maa man holde for, at dets Afgørelser ikke som i Forslaget foreslaaet skal være inappellable, men i det hele maa kunne indankes for Indenrigsministeriet.

Med denne Ændring vedtoges derefter Forslaget i den foreliggende Skikkelse. Foss, hvortil Birck, Fru Jensen og Nielsen sluttede sig, ønsker Bestemmelsen om Tilbageholdelsesretten affattet saaledes:

Det tillades Uldproducenterne at tilbageholde til eget Forbrug $\frac{1}{2}$ kg Uld pr. virkeligt Familiemedlem, dog ikke ud over et bestemt Kvantum pr. Faar, som vil være nærmere at fastsætte.

Fraværende: Frk. Blicher, Franck, Jensen, Jensen-Klejs, Martensen-Larsen

P. K. V.

Friis.